

گنبدت از هر کجای شهر سوسو می کند
دست هر آشفته ای را پیش تو رو می کند
در لباس خادمین مهربانت ، آفتاب
صبح ها ، صحن حرم را آب و جارو می کند
یاد معصومیت آن بچه آهو ، یاد تو
کوچه های شهر را لبریز " یا هو " می کند
عطر نابی می وزد از کوچه باغ مرقدت
هر که می آید حرم ، این عطر را بو می کند
خادمی می گفت که آقا ، به وقت بدرقه
دست زائر را پر از گل های شب بو می کند